

Yine İyilik Yaparım!

Bir gün Eshâb-ı güzîn “rıdvânullahi teâlâ aleyhim ecma’în”, Resûlullah “sallallahü teâlâ aleyhi

ve sellem” hazretlerine dediler ki, yâ Resûlallah! Hazret-i Alîyi bu kadar çok seversiniz. Hikmeti nedir, bize haber ver ki, bizde bilelim ve evvelki muhabbetimizden de çok muhabbet edelim. Resûlullah “sallallahü teâlâ aleyhi ve sellem” hazretleri buyurdu ki, (Varın Alîyi çağırın! Ondan haber alırsınız!) Eshâbdan biri hazret-i Alîyi çağırmağa gitdi. Alî “radıyallahü teâlâ anı” gelmeden, Server-i Enbiyâ “sallallahü teâlâ aleyhi ve sellem” buyurdu ki, (Ey benim Eshâbım! Bir kimseye iyilik etseniz, o kimse karşılığında size kötülük yapsa, ne yaparsınız!)

Dediler ki, (yine iyilik ederiz.) (Tekrâr size kötülük yapsa!)

Dediler, (yine iyilik ederiz.) (Tekrâr size kötülük yapsa, ne yaparsınız!) buyurdukda, başlarını aşağıya salıp, cevâb vermediler. O sırada hazret-i Alî, se’âdet ile geldiler. Hazret-i Fahr-iâlem ve Resûl-i ekrem “sallallahü teâlâ aleyhi ve sellem” hazretleri buyurdu ki, (Yâ Alî! Bir kimseye iyilik eylesen ve o sana mukâbelesinde kötülük yapsa, ne yapardın!), (Yâ Resûlallah! İyilik ederdim.) (Tekrâr kötülük yapsa!), (Yine iyilik ederdim.) Sultân-ı kâinât “aleyhi efdalüssalevât” hazretleri, birbiri ardınca yedi def’a sülâl buyurdular. Yedisine de, hazret-i Alî “radıyallahü teâlâ anı” (iyilik ederdim) dedikten sonra, dedi ki, (O kimseye ben iyilik etdikce, o karşılığında bana kötülük yapsa, yine ben ona iyilik ederdim,) deyince, cümle Eshâb-ı güzîn “rıdvânullahi teâlâ aleyhim ecma’în” hazretleri dediler ki;

(Yâ Resûlallah! Hazret-i Alîyi bu kadar riâyet edip, sevip, muhabbet ettiğiniz kadar var imiş.) Eshâb-ı güzîn “rıdvânullahi teâlâ aleyhim ecma’în”, hazret-i Alîyi kıskandıkları için böyle sülâl sormadılar. Maksudları hazret-i Alînin yüksek mertebesine ve derecesine vâkıf olmak için, sülâl etmişlerdir.